

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

„Bandiți și tâlhari“.

— Pentru „Hazánk”. —

(Sc.) A arunca cu noroiul patimei ticăloase și a pângări memoria sfântă a eroilor libertății, de ori-ce neam ar fi ei, — infamie este!

E acesta un adevăr pe cât de moral, pe atât de vecinic, și istoria veacurilor mărturie credincioasă stă lui.

Dar' sînt indivizi, cari așezați pe un josnic pedestal moral și întunecați de cele mai urite patimi, înguști la minte și negri la suflet, — cutează să sfideze marea lui, pângărind fără cruțare tot ce sfînt este, svirlind cu noroiu în nemuritorii eroi ai libertății, pe cari a-i înțelege v'odată incapabili fi face imbecilitatea firei proprii.

Între vrăjmașii noștri maghiari — înțelegem nu poporul maghiar, ci pe șovinisti — s'au dat și se dau încă asemenea cazuri de perversitate morală, s'au aflat și se află indivizi mînjiți la suflet, dar' bine spoiți la față, cari nesocotesc cele mai sfînte sentimente de pietate, cari îndrănesc a pângări amintirea neștearsă a eroilor noștri, sinceri și neștrămătați luptaci pentru adevărată libertate.

Cînd s'a pornit colecta întru ridicarea unui monument celui mai mareț Român al vremurilor din urmă, „Craiful munților”, „Avram Iancu, ziaristii maghiari, jidovi și jidoviți, nu s'au sîit, ca infecte calumnii și murdare acuse să împrăsteie asupra sfîntei lui amintiri.

Și ecou s'a făcut acestor infamii însuși guvernul maghiar, cînd prin ministrul de interne Perczel a oprit colectarea, timbrînd pe eroul Iancu de „*trădător al patriei*”, „*individ*” devenit celebru *prin atrocitățile săvîrșite față de Maghiari*” și alte asemenea criminale insinuități.

Ciracii șovinistilor unguri l-au aplaudat cu frenesie pe ministru, ba în zelul lor păcătos l-au întrecut chiar, adresînd nemaipomenite înjurături și injurii la adresa nemuritorului erou.

Firește, publicul românesc, întregă obșteă românească, s'a ridicat atunci ca unul și cu extremă energie a protestat contra infamiilor, cari adresate eroului lor celui mai scump, tăiau în cele mai curate și mai gingașe sentimente naționale românești.

Și glasul bărbătesc, vrednic și hotărît al neamului nostru l-au auzit nu numai cei vinovați, dar' și străinătatea, prietenii devotați ai libertății popoarelor, cari cu indignare au luat act de infamia atentatului comis.

Acum, un nou cas de asemenea revoltătoare infamie s'a comis.

Ziarul unguresc „Hazánk”, care odinioară a dat dovezi de o judecată mai sănătoasă în chestia românească, — e atentatorul.

Într'un număr mai recent (nr. 125) numitul ziar ia și el o notiță despre sîrbarea din acest an a memorabilei zile de 3/15 Maiu, zi pe care unii așa zîși „confrăți” ai noștri nu s'au rușinat a o folosi de armă contra fraților lor.

Și spune „Hazánk” în notița sa, că „ultraștii valachi” au preamărit cu acel prilej pe niște „bandiți și tâlhari” („*utónalló betörököt és rablókat*”).

Ei bine, deși îndeobște cunoscută e tinuta nevrednică și ticăloasă a șovinistilor maghiari față de eroii noștri naționali, credem totuși de bine a nu lăsa uitat și neînfierat acest cas de extremă infamie.

S'ar părea de prisos, dar' nu-i așa. Cu oameni de-ai lor, cu mărturisiri autentice, înregistrate în istorie, le vom dovedi sfruntăților ziaristi dela „Hazánk” josnicia atentatului ce au săvîrșit.

Adunarea mareață de pe „Cîmpul Libertății” e un nestimat giuvaer al istoriei noastre.

S'a dovedit atunci, ca de atâtea-ori înainte și în urmă, demnităta neamului românesc, în cea mai curată strălucire.

În perfectă ordine și cu o vrednicie nemaivăzută au proclamat epocalii noștri eroi

emanciparea noastră națională și asta săvîrșindu-o, n'au uitat un moment a se afirma ca *faptic element de ordine și ca neclintiți supuși ai Maiestății Sale Imperiale și ai Înaltei Case Domnitore*, cărora sfînt jurămint de credință au depus.

Uimită a rămas întreaga lume de atîta bărbăție și maturitate politică, dovedită de subjugatul popor român, și în-șiși comisarii guverniali au dat cel mai excelent raport despre decursul adunării.

„*Az illedelem határai között, minden igazság nélkül és a legnagyobb csendeséggel*” (Între marginile cuviinței fără nici o agitațiune și în cea mai mare liniște), așa a decurs epocala adunare, după înasăi mărturisirea comisariilor guverniali. Și mai constată aceiași comisarii guverniali, că „*a nép, valamin a Felség, úgy a Kormány Szék iránt is a legnagyobb kitörő éljenekkel fejezte ki a legnagyobb és legteljesebb*” (poporul și-a exprimat cu cele mai puternice „se trăească” credința și simțimentul atît față de Maiestate, cît și față de scaunul guvernial).

Făcut-au asemenea Ungurii la 1848?! În asemenea exemplară ordine și liniște și-au ținut ei adunările; jurat-au ei credință Monarchului?!

Răspunsul e de prisos, cînd toată lumea știe, cît de răscolnici au fost Ungurii și cum s'au despărțit imediat de casa habsburgică, detronînd pe actualul nostru Monarch.

Și totuși „bandiți și tâlhari” sînt mîndrii noștri eroi, cari pentru adevărată libertate și pentru tron s'au luptat, sîngele și viața jertfindu-și, iar' nu revoluționarii maghiari, cari pentru sine și contra tronului au ridicat armele, pângărind sfîntul principiu al libertății!

Nu poți să nu te revolți și inima de indignare trebuie să-ți se cuprindă, vîzînd atîta perversitate și infamie.

Noi, se o știe șovinistii unguri, am ținut și în veci ținea-vom cu sfîntenie la eroii noștri din 48, la memorabila adunare de pe „Cîmpul Libertății”! Nici cele mai aspre legi și ordine ministeriale, nici cele mai volnice opreliști, nici cele mai murdare injurii și calumnii ale ziaristilor maghiari, *nici chiar baionetele gendarmilor nu ne pot abate dela aceste simțimente*.

Și în asemenea condiții ca la anul 1848, fie siguri stăpînitorii noștri, le-o spunem și acum, în stare sîntem și nu putem de cît aceeași cale să o urmăm, aceeași luptă să o purtăm, care cu bărbăție neînfrîntă aa purtat-o eroii noștri în 1848: „*Pentru libertate și pentru Tron*”!

Mai bine morți, decât alfel să lucrăm!

Ear' cei ce memoria eroilor și martirilor noștri încearcă a o întina cu noroiul patimei lor infecte, cu furia lor de sîlbatic, rîndindu-ne în cele mai sfînte sentimente și principii naționale, — bine se și-o însemne: *infami și mișei ti vom timbra toldeanna!*

Sibiuu, 24 Maiu n.

Pentru autonomia bisericească.

Signalul de luptă dat în biserica greco-catolică română prin rezoluțiunea preînaltă referitoare la congresul catolic a avut bun efect.

„Unirea” relevază în prim-articol importanța chestiunii și într'un ton rezolut și războinic anunță lupta pentru autonomia proprie și neatrănătoare a bisericii române greco-catolice. Vom da mâne un resumat din acest articol de bun auguriu.

Congresul bisericii sîrbești.

Din Carloveș se telegrafează, că congresul bisericii sîrbești din Ungaria va fi convocat negreșit în vara anului acestuia și se va întruni cam pe la mijlocul lui Iulie. Din partea guvernului va fi trimis de nou baronul *Fedor Nicolici* ca reprezentant al seu în calitate de comisar guvernial.

Zel de prisos. Liga Romînd scrie sub marca aceasta următoarele:

Cetitorii noștri vor fi remarcate de sigur, cîtă silință ne dăm noi a cultiva spiritul de conciliațiune și de bună înțelegere între toți Românii, cari vor îndrădever că lupta fraților noștri în contra maghiarisării se nu fie împedecată de zizaniile dintre noi, cei din țeară.

Astăzi cu toții sîntem convinși, că patriotismul nu trebuie proclamat monopol al vre-unei fracțiuni din partidele noastre.

Cu toții știm deosebi sentimentele oamenilor noștri politici de dificultățile ce li-se ivesc lor, cînd ei sînt chemați a ocupa funcțiuni oficiale în fruntea țerii.

E deci natural, ca toți Românii de inimă să stăruiască a-și strînge rîndurile și să evite a provoca și alimenta noi certuri și noi desbinări între cei ce și sacrifică puterile lor în serviciul cauzei naționale.

Din acest punct de vedere, trebuie să regretăm atitudinea, pe care o ia *Tribuna Poporului* din Arad față cu Liga.

Ziarul de care vorbim făcuse în iarna aceasta câte va observații pasionate la adresa cător-va membrii din comitetul Ligii. Credeam, că e un lapsus, și nu l'am relevat.

Azi cetim în același ziar un prim-articol, sub titlul „*Liga*”, în care autorul, după ce isprăvește un diferend cu *Tribuna* din Sibiu ține să intercaleze și următoarea observație:

„Vorbă e însă, că pentru a face ca în viitor să nu se mai întîmple asemenea nenorociri, trebuie a se mărturisi greșelile săvîrșite.

Frații din țeară au trecut peste acest pas. Comitetul așa zis „nou” (al Ligii *disidente*) care avea president pe dl Ioan Grădișteanu, s'a dizolvat! și așa știm, *tot cei cari au acusat, au mers în urmă să roage pe strădătorii de mai nainte să se împacă*.”

Întrebăm pe autor ce rost se aibă astăzi asemenea înțepături?

Mai înțelegem, că în mijlocul discordiilor din anul trecut, oamenii din ambele tabere să se enerveze și să scrie pasionat sub impulsunea momentului, dar' din moment ce disensiunile în Ligă au fost înlăturate și ea este unită, de ce revine tocmai *Tribuna Poporului*, pe acest ton, asupra acestor disensiuni?

Tribuna Poporului se fie liniștită: cauzele, peripecțiile și soluțiunea crizei din Ligă o vom fi cunoscînd noi mai bine, decît ea, — și de aceea constatăm cu regret, că organul aradan nu-și dă seamă de impresia rea pe care o produc asemenea aprecieri, pe cît de greșite, pe atât de tendențioase.

Alegerile în Croația.

În două cercuri electorale s'a sistat alegerea, ear' în celelalte 86 de cercuri s'a ținut cu următorul rezultat: s'au ales 57 aderenți ai partidului guvernamental (național), 25 din opozițiunea unită, 2 din fracțiunea lui Frank, ear' 2 cari stau afară de partide. Opoziția a cucerit 17 cercuri dela partidul guvernamental și a perdut un singur cerc, ear' în partidul național au intrat 23 de Sîrbi, cari în anumite chestiuni asemenea vor face opozițiune guvernului.

Patrioticele noastre sînt supărate pentru învingerea aceasta a opoziției din Croația și o atribuesc agitațiunii energice înscenată din partea *preoțimeii*, care spunea alegătorilor, că guvernul voește să introducă în Croația răsătoria civilă.

Lección meritată.

V a t e r l a n d vorbind despre activitatea parlamentului maghiar, constată, că dieta a primit proiectul guvernului despre curțile cu jurați de basă pentru desbaterea specială și prevede, că discuția pe articole tot astfel se va termina. Face apoi următoarea observare:

„Sașii din Ardeal abia acum au prins de veste, că proiectul e îndreptat în contra naționalităților, dar' nici lor nu li-se mai poate ajuta. Ei trebuiau să-și facă atunci datoria cînd era posibilă sdrobirea guvernării teroristice de azi, adică: la votarea căsătoriei civile, în loc să se vîndă, — și azi ar sta treaba și a adevăratele lor interese mult mai bine!”

Adevărat!

Din Austria.

Vijelie în parlament.

Parlamentul vienez pausează de o săptămînă. Aceasta în urma celor-ce s'au petrecut Marția trecută, 18 c. în camera deputaților din Viena. A fost adică un scandal obstrucționist, înscenat de către cele trei partide opoziționale germane: progresist (fost „liberal”), poporal și al lui Schönerer, care scandal nu putem să nu-l înregistrăm, fie și mai tîrziu.

Aceste trei partide, ajutate încă de către socialiști făcuseră vre-o douăzeci de propuneri de urgență, redactate pe scurt, în câteva rînduri, nelăsînd pe nimeni să vorbească, ni pe president, pe ministrii, pe membrii majorității, ba nici pe vorbitorii lor proprii, cînd presidentul le acorda acestora cuvîntul, numai și numai pentru a zădărnici ori-ce lucrare. Ședința a ținut peste trei cîasuri și totuși nimeni n'a ajuns a-și isprăvi vorba.

Astfel spre pildă deputatul german-progresist din Boemia, Dr. Schücker, la propria lui cerere, chiar dela începutul ședinței, presidentul i-a dat cuvîntul, dar' partidele obstrucționiste s'au înțeles de a nu-l lăsa să vorbească, înainte de a se fi procedat la votare asupra propunerii de urgență a deputatului socialist Daszynski, propunere și ea obstrucționistă șicanatoare. În decursul ședinței extrem de lămuritoare s'au perîndat la prezidenție, presidentul *Kathreiner* și vice-presidentul *Abrahamovics* (Polon); ambii acestia au provocat la olaltă de vre-o 25—26 ori pe Dr. Schücker în cuvinte cît se poate de politicoase, „să binevoască”, „să aibă bunătațe”, „poate că acum va pute” etc. și-și continuze vorbirea, de geaba toate: Obstrucționistii nu-l lăsaau, strigînd, sbierînd, dînd din picioare, amenințînd, rîzînd, batjocorînd și adunându-se în cete strînse mai cîtră tribuna prezidențială și a ministrilor, mai înecugîrînd pe cutare ori cutare deputat al majorității, care îndrănea a scăpa cît un cuvînt aspru: dojenitor ori de alt soi.

În raportul despre această ședință citeț mai la ficare al doilea aliniat următoarele observări în paranteză: „mare larmă”, „viforoasă întrerupere și ris la dreapta”, „enormă gâlăgie la stînga”, „isbucnere de sbierături”, strigate: „ticaloșie”, „tălbărie”, „volnicie”, „d-le president! poate ești obosit, du-te de te culcă; ear' presidentul: „d-le deputat, nu pot să permit să vorbești așa cu mine, și altele și altele. Eată spre pildă o scenă:

Dr. Pergelt (german-progresist): Oricine ține cu drag la parlamentarismul (întreruperi viforoase la dreapta, mare larmă la stînga)...

Dr. Sustercici (Sloven): Svindler liberal! (Strigate revoltătoare la stînga).

Numeroși deputați dela stînga se năpuștise asupra lui Sustercici, apărât de către dreapta. Se formează grupări întărite, gesticulînd vehement; se string pumnii și ambele partide stau amenințătoare una față de cealaltă, aproape de tot.

Peschka (german-progresist): E o sîlbătație (Roheit), nu vom tolera așa ceva dela d-ta; ești un mojic!

Dr. Sustercici: Tocmai dela d-ta voui învîta eu bună cuvință!

Peschka: Cuvine-se asta? Așa expresie! Și d-ta mai rîzi! Dacă n'am fi în parlament, ți-ai trage una sdravăna, încît ți-ar tremura dinții!

Glückner (cătră Sustercici): „Mișelule!” Presidentul (cătră cei certați): Rog să vă împrăștiati! E urticios luerul ce-l faceți! De pe galerie — spune raportul — priușteștea se înfăoșă parcă ar fi venit treaba la pîrăială. Și într'adever, se spune că deputatul Glückner ar fi și lovit pe Sustercici la braț, deși involuntar.

Pergelt continuă a vorbi vre-o 2 minute și earăși începe zarva de întreruperi. La un moment dat, cînd presidentul așa zicînd „nu mai poate”, supinde ședința pe un cîas și la exprimarea pauzei trimite pe deputatul ceh-tiner Dr. Kramarz, să negocieze cu stîngii.

Dr. Kramarz merge cătră opoziție și începe o discuție aprinsă între el și numeroși deputați...; negocierea rămîne fără rezultat. Dr. Kramarz se retrage după

cîteva minute, ear' presidentul Dr. Kathrein provoacă de nou pe Dr. Schücker, să vorbească, să înțelege de geaba. Într'aceea se încinge o ceartă ascuțită între creștini-sociali Strobach, Gregorig, Schneider și stînga. Descriind această ceartă, raportul continuă:

Deputatul Schücker, provocat acum a doua-oară să vorbească, n'a spus încă nici o propoziție întregă. Presidentul își încurcează mînille peste cap îngrozit și acordă de nou, poate pentru a douzecea-oară, cuvîntul Drului Schücker. Corul din stînga: Nu! Nu se poate! (Mare gâlăgie)...

Așa continuă ședința până ce presidentul, la o vorbă batjocoritoare a lui Schönerer, sare iritat de pe scaun și-i strigă lui Schönerer să respecteze demnitătea casei. Peste scurtă vreme presidentul declară că ridică ședința, deoarece astăzi nu mai e posibilă o discuție liniștită, Ziua proximei ședințe o va face cunoscut în scris.

De atunci nu s'a ținut însă nici o ședință. „Se speră”, zic ultimele informațiuni, că azi, Luni, se va putea ține.

3/15 Maiu.

— Sîrbarea zilei. —

În Craiova.

— Raport special al „Triunei”. —

— 18 Maiu n.

Secțiunea Ligei Culturale din Craiova a organizat și anul acesta o frumoasă sîrbătoare în amintirea acestei zile atît de scumpă tuturor Romanilor.

La ora 5 p. m. s'a oficiat un Te-deum în biserica Maica Domnului, care este catadrala orașului, la care a s'stat un public ales și destul de numeros.

Seara la 8 1/2, tot ce Craiova avea mai distins, dame și bărbați, s'au adunat la teatrul național, care era frumos decorat cu drapelul Ligei și alte drapele tricolore și iluminat feerie cu lumina electrică.

Solemnitatea s'a des-lis cu imnul național „Deșteaptă-te Române” cântat de corul catedralei și care a fost ascultat și primit de public cu entuziasm indecriptibil.

După aceasta dl Dr. I. C. Drăgăscu, medicul primar al districtului nostru, a ținut o disertațiune despre însemnătatea zilei de 3/15 Maiu 1848. Vorbiri de mai multe-ori a fost întreruptă de aplauzele publicului, care cu inima și cu sufletul era transportat cătră frații noștri Trans Carpații.

Eată un resumat din acest curent.

„Popoarele au sîrbători religioase și sîrbători naționale, cele dintîiu pentru adorarea ființei supreme și a sîntilor, ceste din urmă pentru amintirea și venerațiunea marilor patrioți, a eroilor și martirilor naționali.

Precum biserica n'ar putea exista fără cultul religios, tot astfel un popor nu ar putea trăi fără *Cultul neamului*. La popoarele antice acest cult era așa de desvoltat, că prin el își domoleau toate pasiunile; acestui sentiment au datorat Romanii gloria, mărirea lor vimitoare. „Nu ne naștem pentru noi ci pentru patrie” a zis strămoșul Cicerone.

Nu este un al doilea popor care să se fi pasionat cu mai multă putere și dragoste de chestiunea naționalității ca poporul român. Așezat în Carpați și în Valea Dunării, în drumul deschis barbarilor, Românul s'ar fi pierdut, dacă nu avea adănc înrădăcinată în suflet iubirea neamului.

Barbarii nu au putut distruge rasa noastră, elementul românesc mai puternic decît toți a învins religiuni păgâne, limbi barbare, tendințele năvălitorilor și le-a întipărit sigilul vieții românești.

Călcătă, sfîșiată de barbari, Dacia română perdu încet cu încet instituțiunile latine, cultura latină, dar' instinctul rasei, conștiința menirii sale istorice nici-odată nu a murit în poporul Daco-român. Numai astfel ne putem explica faptul uimitor, că Românul, după 18 veacuri de lupte nesfîrșite, de prigoniri sîlbatiche, nu și-a perdut caracterul național și ca și acum 1800 de ani repetă cu mîndrie cuvintele strămoșești: „*Civis sum romanus*” — sînt Român.

În anul 1775 marele Washington sub un plop la Cambridge a jurat, că va lupta pentru liberarea fraților sei; cu 9 ani mai tîrziu în 1784 Horia, la umbra unui stejar, lăugă me-

steacăn a jurat că se va lupta și va muri pentru liberarea neamului românesc.

S'ar putea zice că fulgerul libertății trecând din America în Europa, a găsit material gata în munții Ardealului...

În 1848 un vânt de libertate a suflat peste întreaga Europă. Strigătul de libertate plecat de pe malurile Senei, a electrisat popoarele subjugate.

În ziua de 3 Maiu 1848 peste 40 mii de Români s'au adunat pe câmpia Blajului, unde s'au formulat pretențiunile lor, cerând dreptul la viață, dreptul la libertate. Din pepturile a 40 mii a isbucnit atunci acel sublim:

„Murim mai bine 'n luptă cu glorie deplină, Decât să fim sclavi earăși în vechiul noșt pământ”.

Nici amenințările, nici armata ungurească, nici spânzurațiile ridicate pe dealurile Transilvaniei, nici autoritățile maghiare n'au reușit să descurageze, să înspăimânte pe Români. Tricolorul românesc a flăcăit neîntre-rup pe câmpia Blajului, care de atunci se numește „Câmpia-Libertății”, ear' cei 40 mii Români, cari în ziua de 3/15 Maiu au jurat să lupte și se moară pentru libertate, s'au ținut cuvântul.

Eată pentru-ze ziua de 3/15 Maiu 1848 este o zi mare și sfântă. Trei Maiu sunt Paștile, ziua învierii neamului românesc de peste munți și pretutindenea unde bate o inimă românească, această zi trebuie sărbătorită.

În timpul în care trăim fiecare Român, trebuie să fie apostol și soldat, fiecare Română o eroină, fiecare mamă o Corneliu.

Disertațiunea terminată, patru gentile domnișoare, care au bine voit a ne oferi grațiosul lor concurs, au executat în mod strălucit mai multe bucăți de muzică: D-șoara Cecilia Stăncescu pe pian, d-șoara Germinia Pericteanu, cu vocea și d-șoara Valeria Pohl, acompaniată la pian de sora d-sale d-șoara Ana Pohl. Publicul cu desvîrșire fermecat le-a răsplătit cu buchete de flori și aplauze nesfârșite...

Di advocat N. P. Guran a declamat poezia „Penes Curcaul” de V. Alexandri, ear' micul elev al gimnasiului local, Ciocăzan, poezia „Eroilor Martiri” de Vlăduț și anecdota „Zugravul și Ungurul”; ambii au fost mult aplaudați de public.

Așa s'a terminat această frumoasă sărbătoare în amintirea măreței zile de 3/15 Maiu 1848, zi sfântă pentru întreg neamul românesc.

Correspondentul.

Din Belgia.

— *Correspondență specială a „Tribunei”*. — Laeken și serele regale. — Deschiderea expozițiunii. — Procesuina lucrătorilor mineri din Charleroi. — Cortegiul-concurs Longchamp fleurii.

Bruzelles, 19 Maiu n.

În imediata vecinătate a Bruzeliei sunt o mulțime de sate prospere, tot atâtea locuri de vilegiatură pentru locuitorii capitalei, cari nu-și pot permite luxul de a-și petrece vara la Ostende, la Blankenberg, sau la altă stațiune balneară, unde vieșă o scumpă.

Comunicațiunea lesnicioasă și ieftină fac aceste sate accesibile și pentru pungile cele mai modeste; ear' frumusețea naturii în aceste părți, pădurile seculare, pline de paseri și de cântece, aerul curat și distracțiunile de tot felul, repauează spiritul celor pe cari ocupațiunile îi țin în lăntul de agomotosul oraș.

Între aceste sate, unul se numește Laeken, — sat cu o populație de 35 000 de locuitori; el e situat în partea de Nord a Bruzeliei, — și pe lângă două monumentale biserici, una toată în piatră, alta toată în fier, pe lângă monumentul ridicat în amintirea lui Leopold I., primul rege al Belgiei, el mai e însemnat și prin aceea că aci se găsește palatul de vară al regelui Leopold II., cum și faimoasele sere ale suveranului belgian.

Sunt trei sau patru ani de când regele Leopold permite publicului, în anumite zile ale lunilor Aprilie și Maiu, să viziteze aceste sere; și în acele zile mii de cetățeni din Bruzelles și din toate orașele Belgiei, ba și mulți Francezi și Germani, s'au transportat la Laeken, ca să vadă și se admire serele regale, — de sigur cele mai mari, mai bogate și mai frumoase din lume.

„Mi-ar veni greu să dau cetitorilor „Tribunei” o idee despre aceste sere. Inchipuiesc-și un mare platou, ocupat de vaste construcții în sticlă; zecimi de lungi culcuare, încălzite, în timpul iernii, cu calorifere ce le traversează în toată lungimea, și luminate cu electricitate în timpul nopții; în aceste culcuare, care cer nu mai puțin decât o oră pentru a le percurge, tot felul de flori și arbuști, din toate zonele și din toate continentele; un amestec nefirșit de culori, un parfum îmbătător; statue în marmură, care răsar ca niște surpise dintre flori... Nici-odată n'am înțeles mai bine și mai adânc noțiunea cuvântului „feric” de cât în serele dela Laeken acum câteva zile în urmă.

Și când părăsești aceste sere, ca să respiri aerul curat al imensului parc din giurul palatului, ori să privești la peștii de toate culorile, cari se scaldă în apa lacului artistic arangiat din marginea parcului, îți simți sufletul într'adevăr copleșit de o prea mare îmbulzeală de impresiuni artistice.

Sunt zece zile de când s'a făcut deschiderea oficială a expozițiunii universale de aici, după-ze această solemnitate fusese odată amfnată din cauza doliului ce curtea regală a luat în urma morții ducesei d'Alençon în grozava catastrofă dela Paris.

Regele, corpul diplomatic și toate autoritățile constituite au luat parte la această solemnitate.

Ceremonia a început cu o cantadă magistrală executată de mai multe societăți corale și 500 de copii din școalele comunale din Bruzelles, acompaniați de muzica regimentului de guizi. Accentele acestei superbe cantade compuse anume pentru solemnitatea deschiderii expoziției, au provocat un adevărat delir, care a isbucnit în tunete de aplauze, când corul și muzica au încetat.

Îndată după aceea, regele s'au făcut întrarea într-o trăsură la Daumont. El a fost primit de autorități și de comitetul organizator al expoziției. S'au rostit câteva discursuri. Regele a vizitat apoi hălele expozițiunii, deschizându-le publicului.

Un incident hazliu: Pe când regele se găsea în una din hăle, un fotograf voia cu orice preț să-l fotografieze cu ajutorul unui aparat instantaneu. El făcuse mai multe încercări fără rezultat, — și acum din nou își îndrepta aparatul spre regele. Acesta îl văzu, și, ducându-se la el, îi zise, prinzându-l de umeri și rîzînd:

— Te-am prins în flagrant delict!

— Da, răspunse fotografu, dar' ceea-ce mă supără mai mult e, că nu stai un moment liniștit, așa încât până acum am stricat vre-o șase-șapte sticle.

Regele, văzînd, se opri un moment, și autorisă pe nenorocitul fotograf să-l fotografieze, ceea ce acesta se grăbi a face, mulțumind apoi cum pută mai bine regelui pentru amabilitatea sa.

După-ze a vizitat toate hălele și câte-va paviloeane, regele a exprimat satisfacția sa comitetului organizator, mulțumindu-i pentru activitatea ce a desfășurat și pentru rezultatele frumoase ce a obținut.

Asupra expoziției voiu reveni îndeosebi, când toate lucrările vor fi terminate, deoarece-ze până acum se lucrează încă cu activitate la terminarea mai multor paviloeane, — lucrări ce vor dura încă vre-o două săptămâni.

Duminecă, 16 Maiu, lucrătorii din minele basinelui de Charleroi au făcut în stradele Bruzeliei o manifestație pentru obținerea pensionării din partea statului în favoarea acolora dintre ei cari sunt incapabili de a mai lucra. Era un spectacol într'adevăr mișcător: acești procesiune de bătrâni, cari s'au trăit toată viața în mine și dintre cari mulți sunt astăzi atinși de infirmități incurabile.

A doua zi a fost ziua manifestațiunei aristocrației și burgheziei, — Longchamp fleurii. Un cortegiul desfășurat de trăsuri, birji, tramvaiuri, biciclete, etc. împodobite cu flori, traversând principalele străzi ale orașului și dându-și întâlnire în superbul *avenue Louise*, pentru a se duce apoi în *bois dela Cambre*, unde e instalat juriul înscărcinat a decerne premii trăsurilor celor mai frumoase ornate.

Sărbarea a avut și anul acesta succes, deși ea a pierdut mult din strălucirea de altădată, din cauză că lumea zisă *mondaine* e copleșită, ca pretutindenea în orașele mari, de lumea *demi-mondaine*, cu care cea din'ăiu nu voește să se amestece.

Orașele mari oferă totdeauna astfel de contraste isbitoare: în o zi un cortegiul de trăsuri, care se aseamănă unor buchete mișcătoare și pentru a căruia arangiere se cheltuesc sute de mii; a doua zi un alt cortegiul de săraci, cari cer protecțiune dela stat în contra miseriei care-i amenință în fie-care zi cu moartea.

Familia regală, care ia de obicei parte la cortegiul numit Longchamp fleurii, anul acesta n'a putut participa din cauza doliului curții.

A. Micul.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 104) dă raport despre congregațiunea comitatului Brașov, ținută la 22 Maiu în care di Dr. A. Murășanu a adresat o interpelație vicecomitetului în afacerea oprirei adunării alegătorilor români din comitatul acela, în templată astătoamnă, în ajunul alegerilor diutnale generale. Vicecomitele Dr. Feckel a răspuns, că nu-i sînt cunoscute fazele acestei afaceri, trebuie

dar' să se informeze mai întâi în mod amănunțit ca să poată răspunde în — ședința următoare.

Dreptatea (nr. 102) publică niște „reflexiuni asupra activității sinoadelor gr.-or. diocesane și arhidiecezane”, — scris de un deputat, care cu privire la vorbirile de deschidere a Arhierilor zice:

„Acele cuvântări au fost îndreptate de sigur să le audă fii dioceselor, eu cred că prea puțini le-au cettit din jurnale. Drept acestea îmi permit a-mi da părerea atît pentru-că sinoadele diocesane n'au luat dispozițiuni, cît și pentru ca să se povățuească fii dioceselor că e neapărat de lipsă să se trimită la toate bisericile ca pastorale”.

Vor prinde minte?

Ziarul din Berlin „Die Zeit” s'a ocupat acum nu de mult în un articol cu slavismul din Ungaria. Afară de observațiunea falsă, că naționalitățile din Ungaria, și în special Români, sînt accesibili pentru panrusism, articolul are următoarea apretiere corectă despre stările dela noi:

„La Maghiari lipsesc bazele, cari să le asigure pe timp lung dominațiunea. După statistica oficială, compusă în mod favorabil, Maghiarii formează 48% din totalitatea locuitorilor, dar' în numărul acesta se cuprind multe sute de mii de străini, ovrei și țigani, cari numai până țin dominațiunea maghiară se declară pe sine de Maghiari. Dominațiunea maghiară nu va fi de durată lungă chiar și din cauza, că între toate popoarele Ungariei ei prezintă cele mai mici procente de sporire. Este favorabilă pentru Maghiari trecerea continuă a Germanilor în castrele lor, dar' afară de Germani celelalte popoare nu se maghiarisează.

„Slovacii, Slovenii, Sârbii, Rutenii, Croații și Români împrejmuiesc, ca o cunună, pe Maghiarii din lăuntrul țării și toți aceștia s'opun maghiarizării, ba chiar și culturii”. (! Red. Tr.)...

Un corespondent din Viena al lui „Alkotmany” făcînd cunoscut cuprinsul acestui articol în n-rul dela 22 Maiu al acestui ziar, arată, că în Austria slavismul s'au eluptat o poziție politică egală cu Germanii, cari mai nainte aveau singuri dominațiunea, întocmai cum o au în Ungaria Maghiarii. Până când Slavii din Austria se luptau pentru drepturile lor naționale, erau timbrați de panslavi. Azi această numire a dispărut, căci Slavii sînt apti de guvernare, ei au dominațiunea de fapt în țările și ținuturile lor.

Desvoltarea aceasta, care în Austria s'au apropie de sfârșit, în Ungaria este în stadiul începutului. Corespondentul face atenție pe Maghiari, că nu e lucru cuminete a desconsidera dreptele pretențiuni ale naționalităților, deoarece dominațiunea maghiară numai pe baza aceasta s'au poate asigura mai departe; prin forță naționalitățile nu vor pute fi ținute în frâu.

Accentuînd că „partidul popular” singur înțelege aceasta, își încheie expunerile astfel:

„E bine negreșit, ca politica să fie apretiată din cas în cas, sînt însă totuși scopuri mari de directivă. Nu va strica, dacă vom lua în privire linia aceasta de directivă, care nu cade departe în viitor, căci dacă nu o vom face, dacă nu vrem să luăm în considerare toate acestea, atunci urmîm o politică de struș, spre paguba urmasilor nostri”.

Prinde-vor minte oare stăpînitorii nostri?

Parlamentul maghiar.

Ședința din 22 Maiu n.

Se continuă discuția asupra proiectului de lege referitor la introducerea curților cu jurați.

Deputatul Györi Elek condamnă intențiunea guvernului de a face din curțile cu jurați judecătoria de partid și constată, că în paragraful 15 și 16 ai proiectului guvernului se cuprind un ascuns atac în contra libertății de presă.

Se încheie discuția și se dă cuvîntul ministrului de justiție Erdély, care își laudă productul și asigură dieta, că reformele cuprinse în proiectele sale de legi vor da un avînt splendid justiției maghiare. Cere respingerea propunerii lui Holld, de a se trimite proiectul îndrît la comisiunea justițiară și în consecință acceptarea proiectului de basă pentru desbaterea specială.

Se primește și se trece la discuția pe articole.

La § 4 propune deputatul Schreiber (sas), ca dispozițiunea de a nu pute fi jurat decât numai acela, care știe ungorește să se modifice astfel: „Jurat poate fi acela care pricepe limba maghiară, știe cett și scrie”.

Polcsner Jenő îl intrerupe: Acesta vorbește contra limbii maghiare! Se naște sgomot în tabăra patrioților, ear' Schreiber abia

și poate motiva propunerea cu o vorbire, pe care nime nu o ascultă.

Săghy Gyula află propunerea lui Schreiber de foarte periculoasă, pentru-că în ea se cuprinde abandonarea principiului, ca fiecare cetățean al statului, care influențează asupra afacerilor de stat, să știe vorbi, scrie și cett în limba statului.

Polonyi Gdza combate asemenea propunerea lui Schreiber, a căreia primire ar însemna nimicirea totală a autorității de stat. „S'ar pute tatempla — zice Polonyi — ca un maghiar să nu fie priceput de membrii unei judecătoria maghiare, decât numai cu ajutorul tălmăciului”. (Că cetățenii nemaghiari nu sînt pricepuți de membrii judecătoriai Maghiare, decât numai cu ajutorul tălmăciului, asta nu o află de greșeală înțeleptul de Polonyi Red. „Trib.”). Ar cere ca și femeile cu anumite pregătiri să poată face parte din membrii curților cu jurați.

Molnár János propune, că în loc de „parochii” să se zică în lege „preoți”, ear' de nu i-se va primi propunerea, să se șteargă cu totul preoții din șirul celor calificați de a pute figura ca membrii la curțile cu jurați.

Se intrerupe discuția și urmează interpeleările.

Visontai interpelează în scandalosă afacere a intendantului dela opera maghiară, *Nopcsa Elek*, și adresează ministrului de interne următoarele întrebări:

Are cunoștință dl ministru de interne despre acușele ridicate pe calea publicității contra intendantului Nopcsa din partea primei balerine a operei, acum demisionată?

Are cunoștință despre acușele ce i-se fac intendantului în întreaga presă din capitală, că s'ar fi folosit de puterea ce o are, pentru a-și satisfice scopurilor și dorințelor sale private?

Are ministrul intențiunea să constate adevărul pe temeiul unei severe cercetări?

Are intențiunea ca amăsorat rezultatului cercetării să iee măsurile de lipsă în contra intendantului, de e vinovat, ori în favorul seu, dacă se va dovedi, că acușele sînt lipsite de ori-ce temei?

Interpelarea se va preda ministrului de interne, care va răspunde verosimil în ședința de Mercuri.

De prin Bihor.

Alegerea de preot din Săn-Nicolaul-Român.

Oradea mare, Aprilie, 1897.*

Aș ruteza a afirma cu toată siguritatea, că doară în întreg comitatul Bihorului nu există comună românească cu afaceri atît de încurcate și cu niște locuitori atît de rezvrațiți, ca Săn-Nicolaul-Român. Acesta e un fapt, care, după-cum voiu arăta, dovedește pe deplin netrebnicia alor mai mulți oficianți aplicați printre poporul nostru, și desastrul, ce sînt în stare acestia a face în anul bieților nostri țerani. În multe sate de pe aici e aproape regulă fără excepțiune, că d. e. unde se află din întemplantare un notar român, acesta la nici un cas s'au nu o duă bine cu preotul, preotul cu învîțătorul și vice-versa. Astfel apoi fiecare s'au sbuciumă din răspurteri, ca în butul contrarului seu, să se valideze chiar și prin corumperea totală a poporului din comună, încurcându-l pe aceștia în afacerile lor private, de altcum destul de scandaloase, și formînd în popor diferite partide contrare de moarte una alteia.

De ici apoi vine marea antipatie, ce o au țeranii români față de dirigătorii lor comunaționali. Firește, dușmanii nostri nu în-tărzie a exploata acest fapt.

Trec însă la obiect.

După-ze fostul preot din Săn-Nicolaul-Român Nicolae Popovici, n'a avut voie mai ales cu ocaziunea alegerii de protopresbiter a părintelui Roxin Nicolae, de a juca pre-cum i-se fluera din partea vicarului Goldiș *et consortes*, într-o bună dimineață se trezește că mai toată comuna în frunte cu notarul Gólya János, Român de naștere, stă, să-i sară în cap. Iar' într'altă bună dimineață se trezește, că o comisiune din partea consistoriului gr.-or. din Orade, însoțită de șese gendarmi s'au năpădește la locuința parochială, și gendarmii îl constrîng să se scoale din pat, — de oarece eră bolnav — și să predea toate actele oficiului parochial.

Esmeișii consistoriului îl declară de suspendat din postul de paroh.

În urma acestor și altor asemenea scandale nefericite preot, după-ze la stăruința oamenilor din partida sa fu repus în oficiul său, părăi comuna, și totodată și cariera preoțască, și-și strămută locuința în Oradea-mare, unde s'a înscris ca student în drepturi.

*) Întărziață din lipsă de spațiu.

Acum consistorul din Orade, scăpându-se de acest om primejdios, cum fi zicea, nu s'au nisuiască a liniști ferberia, ce exista, și există și acum în comuna sus amintită, fără toate le dădu uitărei. Protopopului tractat n'ici după un timp mai îndelungat se vedea, că nu-i trece prin minte, de a face pașii necesari, pentru-ca postul de preot să fie ocupat. Parochia e administrată prin preotul din Roit. Astfel și locuitorii acestei comune devinără neîndestulați, deoarece și la ei numai la două săptămâni odată se țin serviciul divin.

În urmă se presentă la consistor o monștră deputație a poporenilor de Săn-Nicolaul-Român, care se declară franc și categoric, că de nu se va deschide imediat concurs pentru ocuparea postului de preot în comuna lor, ei s'au gata a-și părăsi religiunea, doar astfel se vor scăpa de atâtea malthatări. Abia în urma acestui pas li-se făcu pe voia țeranilor, și s'a deschis concurs, făcându-se termiul pentru alegerea de preot pe ziua de Buna Vestire.

Cunoscînd eu de atunci cele descrise, numai decât mă luaiu, și convenind pe drum cu domnul protopop al tractului, m'am dus în societatea lui ca să fiu martor la această alegere. Când ajunserăm în comună, nu s'au finise încă serviciul divin. Ne luarm deci către biserică și întrînd, observăm, că în unica casă a lui Dumnezeu dintr'o comună curat românească — despre Român se zice, că e religios — cu trei mii de suflete, sînt de față cu această ocaziune și încă la praznicul Bunei-vestire vre-o treizeci de oameni!

Nu-i vorbă, domnul protopop și-a exprimat chiar în biserică indignarea pentru atăta nepăsare și nereligiozitate. Dar', m'rog, ce s'au faci turmei, care are un păstor becinic, sau nu-l are de fel nici așa. Și acești puțini credincioși la finea serviciului divin (mirare, că nu și sub durata lui), deja eșind din biserică mormăiau și se guriau unul pe altul, ear' eșii afară începură la sfadă înaintea bisericii de sunau străzile satului. La această harabură se mai strînsă mulți de pe acasă și treaba ajunse până acolo, de erau să-și sară în cap unul altuia.

Chiar atunci eși protopopul din biserică, ear' marii viteji rușinându-se de purtare la scandalosă, se liniștiră în căta și-l însoțiră până la edificiul școalei, unde era conchamat comitetul parochial pentru decisiuni referitoare la alegerea de preot. Când colo ce să vezi?!

În curtea școalei stăteau șese gendarmi trimiși de pretor, ca să asiste la alegere și să „susțină ordinea”.

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiin, 24 Maiu n. 1897.

Monarhul nostru și moștenitorul României. Din București se anunță, că *Monarhul nostru* a trimis o telegramă regelui Carol, informându-se în termeni caldușii asupra boalei principelui moștenitor Ferdinand. Regele Carol a răspuns, că principele moștenitor, care a suferit de friguri malarice, s'a restabilit aproape deplin.

Dela curtea română. *Utimelele buletine asupra sănătății A. S. Regale principelui Ferdinand sînt următoarele:*

Boala ajunsă în faza ei culminantă, își urmează evoluțiunea sa fără nici o manifestare anormală. Forțele sînt satisfăcătoare. Ziua de ieri și noaptea foarte liniștile. Caldura mai puțină. Pulsul bun. Starea generală satisfăcătoare.

Dr. Cantacuzino, Dr. Buciu, Dr. Kremnitz.

Fundațiunea Trapsa. Cettim în Foata diocesana din Caransebeș: În 13 Maiu n. c. s'a pertractat la notarul public din Caransebeș lăsamîntul fericitului în Domnul, Michail cavalier de Trapsa, fost locotenent mareșal campestru, cu care ocaziune s'a constatat, că dînsul nu s'au uitat de biserică și de neamul său românesc. Dorința sa ferbinte a fost, ca să se deschidă în Caransebeș o școală superioară de fete. Spre acest scop deci, a designat suma de 5000 fl. ca legat pe seama diocesei din Caransebeș, pentru-ca din acest legat, și din alte eventuale legate de asemenea natură să se creeze capitalul necesar la înființarea și susținerea unei școale superioare. Tot cu ocaziunea pertractării lăsamîntului Marimmoasa doamnă Aurelia de Trapsa născ. Kron a donat diocesei intravilanele nr. 192 și 183 din Caransebeș, testate ei de adormitul ei soț, în scopul promovării realității dorinței testamentare a fericitului adormit, adică pentru școala de fete.

Moștenitorul nostru proprietar de regiment. M. S. Moștarhul a numit pe moștenitorul de tron *Francisc Ferdinand* proprietar al regimentului al 7-lea de ulani, al căru proprietar a fost până acum tatăl meștenitorului de tron, arhiducele Carol Ludovic.

Alegere sângeroasă în Croația. După toate semnele banul Croației Khuen-Hedervary vrea să împiedice în Croația faimosul sistem electoral dela noi: *gendarmii și armata să decidă alegerile.* Începutul s'a făcut deja în comuna *Bosujaci*, unde alături era să se aleagă deputat în dieta croată. Fiind opoziția în majoritate, autoritățile au trimis la fața locului armata și gendarmii, cari să „potolească” focul opozițional. Și conflictul a fost gata. Poporul indignat a început a bombarda cu pietri pe gendarmi și soldați, ear' acestia sloboziră mai multe salve de focuri în mulțime. *Căpăta alegătorii au fost omorâți pe loc, ear' mulți greu răniți.* Alegerea a fost suspendată.

Aniversarea luptei dela Aspern. Ieri s'a serbat în Sibiu, din partea regimentului de infanterie nr. 31, aniversarea vestitei învingeri dela Aspern, în care s'a distins acest regiment. Fecioilor li-s'a explicat însemnătatea zilei și li-s'a arătat tabloul luptei lucrat în oleu. Pe lângă menaja obișnuită li-s'a dat și friptură și câte 1/2 litru de vin. Oficerii au avut un mare banchet, la care au luat parte 3 generali, întreg corpul oficerilor din regiment și câți-va oficeri dela statul major.

Adunare oprită. Universitarii maghiari din Budapesta voiau să țină alături o adunare de protestare contra urcării cuotei. Poliția însă a oprit adunarea, pe cuvânt că înștiințarea nu s'a făcut în toată regula. Totuși un mare număr de studenți s'au adunat într-un restaurant, să țină adunarea; dar poliția i-a împărșiat și de aici. Atunci studenții s'au adunat pe stradă și au început a demonstra contra poliției. Intervenind poliștii, studenții s'au risipit, după-ce 7 dintre ei au fost duși la poliție, unde s'a luat cu ei proces verbal, apoi au fost lăsați liberi.

Imoralități la opera maghiară. Casul scandalos provocat de intendantul operei maghiare din Budapesta, br. Nopcsa Elek, a devenit deja — celebru. Foile ungurești sunt pline de cele mai îndrăznețe picanterii asupra imoralităților comise de baron la operă. Bă mai spun, că „domnul baron” a comis multe orgii, cari nici nu se pot tipăi. „Egyetértés” a scris zilele acestea, că Nopcsa s'a exprimat față de mai mulți inși, că „la operă numai o singură tină e, pe care n'a vîșut-o desbrăcat”. Nopcsa, într-o declarație dură, s'a mulțumit a desmîna simpla această acuză compromițătoare, spriginit de două declarații, una a baronului Bárfy Miklós, alta a membrului operei Szendrői Lajos, cari spun, că n'au auzit, că Nopcsa s'ar fi zis acele vorbe. Dar un alt martor, Bartok Lajos, susține cele scrise în „Egyetértés”, spunend, că lucrul în sine e mult mai grav, dar că amănunte va da numai la o cercetare. Poziția „Magyar Esti Lap” asemenea comunică o mulțime de amănunte foarte picanter despre isprăvurile intendantului Nopcsa, care și față de aceasta s'a mulțumit a da o declarație, pe cât de scurtă, pe atât de dură și neînțeleasă. Redactorul dela „Magyar Esti Lap”, Dr. Szalay Mihály, răspunde într-o declarație, că va porni proces de presă contra lui Nopcsa. „Alkotmány” anunță, că ministrul de interne a ordonat cercetare disciplinară contra intendantului. Însărcinat cu cercetarea e consilierul ministerial Huszár Kálmán. La reprezentanța de alături a operei, publicul a încercat să facă demonstrații contra lui Nopcsa, dar poliștii concentrați în număr mare în sală au pus capăt demonstrației, alungend și deținend pe câțiva demonstrații mai turbulenți.

Grevă din Trieste a încetat. Direcția arsenalului din Trieste a împlinit toate pretenziunile lu-rătorilor.

China în uniunea postală-universală. „Agenția Wolff” anunță din Washington, că la congresul postal-universal ce s'a ținut zilele acestea acolo, China a declarat, că va intra în uniunea postală; și-a rezervat însă stabilirea termenului întrării.

Tristă călătorie de nuntă. La Innsbruck, pe lacul Garda, s'a petrecut de curând o nenorocire sfâșietoare. Un anumit Gerstreck, funcționar de stat în Prusia, era tocmai în călătorie de nuntă. Într-o zi făcând împreună cu soția sa o excursie pe lacul Garda. Deodată o vreme vîfătoare se încinsese și barca fu răsturnată. Sotul și doi întruși se înecară învaluri, singură soția scăpă cu ajutorul cămeșei de cauciuc, ce o luase din prevedere.

Teară fericită. Din Weimar se vestește, că proful realizat prin noua dare de venit din Thüringia, cum și folosul ce-l aduc losurii thuringiene se vor întrebuiți pentru a îmbunătăți leașa preoților, învățătorilor și funcționarilor mai inferiori și a scădea darea de pămînt. Și când te cugeți că la noi stăpînitorii își bat capul cum să mai ridice dările!

Mărturisirea hoțului de tablouri. În sfîrșit, după multe produceri de dovezi și după interogatorii severe, hoțul de tablouri din Viena, Dr. Lenkei Béla, a recunoscut, că și furturile de tablouri din Budapesta el le a comis. La această recunoaștere agravată hoțul a fost condamnat mai ales în urma multelor dovezi produse contra lui de către poliția din Budapesta. Întrebat ce a făcut cu cele două tablouri de mare preț, furate din muzeul regnicular peștan, hoțul a răspuns că nu le a vîndut, ci le-a ascuns în Budapesta, la un loc despre care numai el știe și pe care-l va descoperi numai episcopului poliției din Budapesta. Hoțul susține necontenit, că miseria l'a împins să fure tablouri și neagă a mai fi comis și alte furturi afară de cele din Budapesta și Viena. Se crede însă, că el a comis și alte furturi, pe crri le va recunoaște

în curînd. Foile din Hamburg scriu, că după cercetările ce sînt în curs acolo și furtul de tablouri din Hamburg l'a comis Lenkei.

Scandal în senatul spaniol. În ședința de alături a senatului din Madrid s'a petrecut un scandal de mare senzație. Din prilegiul discuției asupra răscoalii din Cuba, ministrul de externe, prințul Tetuan, a venit într-un conflict violent cu senatorul Comas. Urmarea a fost, că ministrul a pîlmuit pe senator. Minoritatea liberală a senatului a declarat, că nu va mai lua parte la ședințe, până ce Comas și partida liberală nu vor primi satisfacție. Ministrul de externe și-a dat demisia. Portofoliul externelor l'a luat provizoriu prim-ministrul Canovas. Senatorul Comas și prințul Tetuan și-au trimis reciproc martori.

Știri mîrunte. În *Leitmeritz* a răposat zilele acestea FML-ul în pensie *Gustav Wimmer*, care a servit în cavaleria austriacă 46 de ani. — În *Pertseff* (Rusia) un foc a mistuit 300 case și a omorît câțiva oameni; pagubele imense; 1700 locuitori fără acoperiș. — În *Bombay* au fost până acum 12 324 casuri de ciumă, dintre cari 10 507 mortale; boala n'a încetat. — În *Londra* s'a deschis zilele acestea sub *Thames* un tunel pentru trăsuri și pedestri, lung de 6200 urme, lat de 16 urme; sîrbarea a presădat o principelă și prințesa de Wales. — În comuna *Ocsörd* a băntuit Vineri o vijelie grozavă; fulgerul a trîsnit în școală, unde din norocire erau numai 3 băieți; unul a fost omorît, ceilalți 2 grav arși. — În *Nyregyháza* a fost arestată o primejdieasă bandă de 15 spîrgători.

ECONOMIE.

Expoziție de galție. Am vestit mai nainte, că la stăruința „Reuniunii agricole” din Torontal, să va țină o expoziție de galție în *Becicherecul-mare*, în zilele de 23—25 Maiu. Precum se vestește prin foi expoziția s'a amînat pe zilele de 30 și 31 Maiu și 1 Iunie, când se va țină negreșit.

Față de aceasta noi repetăm, ceea-ce am zis când am dat vestea întâiu, că Românii din părțile acele ar trebui să se intereseze de această expoziție.

Din public.)*

Convocare.

În conformitate cu §-ul 16 din statute și cu conclașul comitetului luat în ședința sa dela 1 Aprilie a. c., ne luăm voo a invita prin aceasta cu toată onoarea pe p. t. membri și pe toți sprigitorii și binevoitorii „Reuniunii femeilor pentru înfrumusețarea bisericii gr.-cat. din Sibiu” la adunarea generală urmîndă ce se va țină în biserica gr.-cat. din loc *Duminecă în 30 Maiu st. n. a. c.*, după terminarea serviciului divin (10 1/2 ore a. m.) împreună cu rugăciuni pentru decedații membri ai reuniunii dela înființarea aceleia până în prezent.

Ordinea de zi:

1. Raport despre activitatea reuniunii în decursul existenței sale de 10 ani.
2. Censurarea socotelilor reuniunii pe 1896.
3. Alegerea unui membru în comitet.

Sibiu, în 23 Maiu 1897.

Constanța Balinț, Nic. Togan,
presidentă. secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu este responsabilă.

Mai nou.

Alt proces de presă.

Ministrul de justiție *Erdély*, răspunzînd în ședința de Sămbătă a dieiei maghiare la imputarea ce i-s'a făcut din partea deputatului *Visontai*, că prea urmărește presa cu procese de presă, a declarat, că din partea procurorilor de stat, e drept că dela anul nou încoace în 22 de casuri s'a cerut consimțământul guvernului pentru a se intenta procese de presă, dar guvernul numai în 7 casuri a dat ordin de inproceziere și anume: a făcut câte un proces ziarelor: „*Allam nélkül*”, „*Tribuna*”, „*Zastava*” și „*Trpstra*” pentru agitație contra naționalității, și în fine lui „*Magyar Néplap*” pentru agitație contra jidanilor, ear' lui „*Vörös Irány*” și unei foi socialiste pentru calumniare.

Dat fiind, că cele două procese ce ni s'au intentat până acum nu sînt puse la cale din partea guvernului ci a funcționarilor publici din granița română, procesul despre care a vorbit ministrul *Erdély* e un nou proces intentat „*Tribunei*” al treilea în luna aceasta.

Tribuna Literară.

Pentru ce nu se vînd cărțile la noi?

Intre multele calități bune ce le are neamul românesc e și modestia, care deși e o calitate frumoasă și deamă de toată lauda, mie mi-se pare din cale afară stricăcioasă, păgubitoare și pedecă la progres, fie în economie, fie în comerț și industrie, ba chiar și în literatură.

Se zice, că capra nu merge de bună-voie la tîrg, ci trebuie să o duci de barbă; apoi spunei-mi căi dintre noi cari știm scrie și ceti, am mers singuri de capul nostru la școală, și cătă silă, cătă muncă, cătă amabilitate au pus și folosit pîrîinții și dascăli nostri, până să ne înduplece a învăța.

Ei și care băiat se duce de bună-voie la cismărie, pantofărie, sau prăvălie? Nici unul; toți trebuie duși, conduși, îndemnați și une-ori în contra voiei și aplicării lor dați, și ținuiți cu putere la tarabă, ca să se facă oameni din ei.

Nu mai iarba și pădurea crește de sine, toate căte sînt și le vedem și le avem pe pămînt, se fac prin muncă, prin silă, prin răboiu în contra naturii inerte, care numai apă rece și poame sîlbatiche ne dă fără de munca noastră, și aproape nime nu muncește de voie bună, toți de silă, toți împinși de vre-un motiv, care analizat bine tot e un fel de ne-voie și silă.

Ne trebuie lapte, unt, unsore și carne: trebuie să creștem și să ținem vite; ne trebuie pîne: trebuie să arăm, săpăm și muncim pămîntul ca să o producă; ne trebuie haine ca să acoperim goliciunea și să conservăm căldura trupului: trebuie să topim inul și cânepa, să le torcăm pe acestea și lăna oilor, să le țesem croim și coasem. Toată acestea nu se fac de voie bună, ci de silă, și de dorul de a avea de a ne nutri și trăi.

Acum dacă toate lucrurile căte le avem, producem, și confecționăm, se fac de nevoie, cum putem aștepta ca cărțile, lucrările minții și spiritului unor oameni, să se ceară și vîndă de sine, neferite, neluate de cineva? Vedem că toți industriașii, toți fabricanții, ba chiar și producătorii fructelor pămîntului ne oferă, de multe-ori ostentativ produsele și fabricatele lor, numai literații sînt mai modești, și se mulțumesc cu anunțul apariiunii operei lor.

Modestia aceasta e stricăcioasă, ea trebuie înlocuită cu curajul care-l are mama, spălându-și, peptenându-și și îmbrăcându-și copilul, sau copila; deși acestia plîng, se trîntesc, ea nu se dă îndrît, până să termine lucrarea. Ce mai lucru mare ar fi, dacă cei-ce primesc dela vre-un cunoscut sau amic, una sau mai multe cărți folositoare de un interes moral, material și național, primindu-le, să le țină pururea pe masă și să le oferă, ba chiar obtrușă cunoscătorilor și amicilor, cari li cercetează, întocmai cum face mama cu copilul ei, care după-ce se vede spălat, curățit, după-ce începe a simți căldura ce i-o conservă haina, plin de bucurie se aruncă în brațele mamei și o omoră cu sărutatul. Deci fraților și domnilor jos cu modestia, dacă dorim ca să ajungem și încă să întrecem cu cultura pe compatrioții nostri, cari numai atunci vor sta de vorbă cu noi și ne vor respecta, când vom fi asemenea de culți, asemenea de astuți, asemenea de prudenți ca ei.

Pare că tot ar fi mai frumos, mai onorabil, mai cu minte și folositor a da o coroană două pentru o carte bună, care să o aibă copii nostri, decît pentru o pîrîche de sticle cu apă și vin, sau pentru câteva păhare de bere, cari în loc să ne stîmperie setea, mai mult o ațîță, și de multe-ori repeșind păchile ori păharele ne pomenim cu durere de cap drept petrecere, ceea-ce cetind o carte sau o gazetă nu numai nu se întîmplă, ci ne convingem din ce în ce mai mult, că nu trăiește omul numai cu pîne, ci mai mult cu cuvîntul lui Dumnezeu.

Brașov 3/15 Maiu 1897.

Cicero pro domo sua:

Axentie.

Informațiuni.

Suvenire dela Blaj. Un fotograf din Blaj a avut ideea de a eternisa o scenă dela sfîrșirea episcopului Radu. El a fotografat scena dela portalul catedralei, tocmai cînd arhieriei es din biserică, la sfîrșitul liturgiei. Ta!loul e în mărime de 18x15 cm. și ne înfățișează întreagă catedrala, seminarul teologic și o aripă a gimnasului. Dinaintea catedralei mulțime de popor, formînd o stradă, prin care se treacă arhieriei. Episcopul Radu se vede deadeapra metropolitului, cum stă a coborî pe prima treaptă a estradei dela catedrală. — Această fotografie se poate căpăta, întinsă pe carton frumos pentru 50 cr. A se adresa la librăria „*Tipografia*”.

Bibliografie.

La „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
Terăncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru . . . —50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . —75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu . . . —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann . . . fl. —50
La blonde. Polca mazuza pentru piano de Sigismund Paulmann . . . —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann . . . —50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann . . . —25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann . . . —25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann . . . —25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa . . . —50
Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu . . . —50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici . . . 1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —75
Liniște. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . 1.—
Am plans. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —25
Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu . . . —50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino . . . —75
Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu . . . —50
Zéphir. Polca mazuza de G. Ionescu . . . —75
Souvenir de Zürich. Polca mazuza de Anton Kneisel . . . —50
Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu . . . —57
Ai plans și tu vrodată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fl. —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu . . . —50
Pictori! De E. I. Alexandrescu . . . —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu . . . —75
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . —50
De Braila à Gênes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . —50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan . . . —50
Didi. Polca mazuza pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —75
Isorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide . . . —50

La comanda dela afară să se adaugă pentru porto postal toatăneua încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Cartea durerii.

A apărut și se află de vînzare la „*Tipografia*”, societate pe acțiuni în Sibiu: „*Cartea durerii*” de *Emil Bougaud*, episcop francez, tradusă de Iacob Afin Niculescu. Cartea aceasta ca formă e un volum de 174 pagine elegant și de o frumusețe rară la cărțile noastre, ear' ca cuprins e o lectură plăcută și folositoare.

Excelența Sa Metropolitul *Mihail* a recomandat această carte clerului și poporului printr-un special circular, în care zice următoarele:

„Acest opșor cuprinde un ciclu de meditațiuni creștine, morale și religioase, din cari se vede puterea religiei creștine, care mîngăie sufletul omului în năcazuri și suferințe, turnînd peste el balsam vindecător. „Cetindu-o cu atențiune, ori-și-ce creștin se va convinge, căt de puternic este Dumnezeu în mîngărierea muribunzilor și căt de sublimă e religionea creștină în suferințele mari ale sufletului”.

În „*Editura cărților școlare*” din Brașov a apărut: „*Istoria patriei*” în legătură cu evenimentele epocale din „*Istoria universală*” pentru școlaele populare române, de Vasile Goldiș, profesor. Editura librăriei Nicolae I. Ciurecu, Brașov. Prețul 25 cr.

Gălindarul zilei.

25 Maiu n. 1897

Iulian: St. M-ș G. Icheria.

Gregorian: Urban.

Soarele: răsare 4.19, apune 7.41 m

Teatru orășenesc în Sibiu.

Marți, 25 Maiu n.

„*CARMEN*”.

Mare operă în 4 acte de Florges Bizet.

Începutul la 1/8 ore.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Maiu n. 1897.

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Băntănesc vechi	75	—	76	7.45
Grâu dela Tisa	75	—	76	7.7
Grâu „Pesta”	75	—	76	7.65
Grâu de Alba-Reg.	75	—	76	7.65
„Bacica”	75	—	76	7.75
Grâu ung. de Nord.	75	—	76	—
Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	
Săcară				
Orz	de nutreț	70—72	6.25	6.35
	de vînzare	80—82	4.20	4.50
„Ovș”	de bere	82—84	5.—	5.80
Cucurus (porumb)	băntănesc	84—86	6.50	8.—
	de altă silă	89—91	5.75	6.20
Meiu				
Hrișcă				
			4.10	4.50
Grâu	Sept.-Oct.	7.04	7.04	
Cucurus	Mart.-Apr.	8.47	8.49	
Ovș	Mart.-Apr.	—	—	
„	Oct.	—	—	
Produse diverse	Solul			
Săm. de trif.	Lacernă ungurească			
„	roșie			
„	rafinat			
Uns. de porc	dela Pesta	54.00	55.—	
„	dela țeară			
Slănină	svîntată			
„	afumată	53	54.—	
Sîn				
Prunc	alaven, nou			
Lăcior	băntănesc	22	25.—	
Miere	brută			
Ceară	galbînă străcurată de Rosenau			
Spirit	Bani			
Brut, pentru rafinție		14.75	15.—	
Rafinat, pentru comerțianți mari		52.50	53.—	
Brut, „		50.50	51.—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 2 Maiu n. 1897.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești		10.69	10.69
Imperiali		9.52	9.57
Buble rusești 100 a		126.25	127.—
Galbeni		5.80	5.65
Napoleon-d'ori		9.48	9.53
„ (rusești)		9.45	9.50

Bursa de Budapesta.

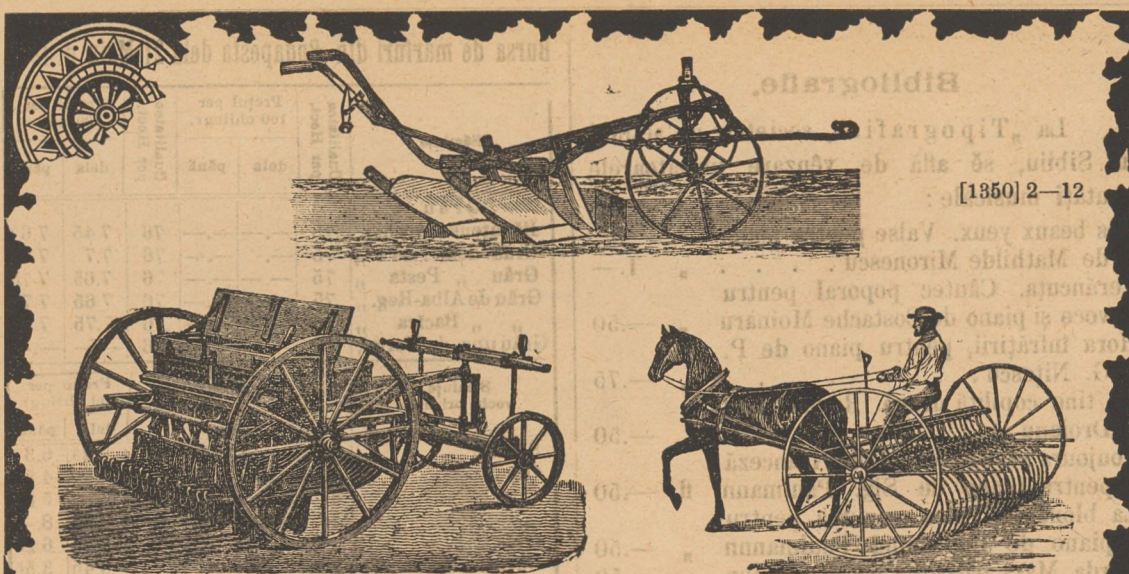
Din 21 Maiu n. 1897.

Renta de aur ung. 6 1/2%		122.65
„ „ 4 1/2%		107.—
„ ung. val. cor. 4 1/2%		107.—
Imprumutul căilor ferate ung.		123.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		102.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		121.50
Bonuri rurale ung.		97.—
„ croate-slavone		101.50
Obligațiunile desp. regalilor		101.50
Imprumut cu premiu ung.		152.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		142.—
Renta de hârtie austriacă		102.—
„ de argint austriacă		101.50
„ de aur austriacă		128.—
Losurile austriace din 1860		159.—
Acțiunile băncii austro-ungare		958.—
„ de credit ung.		—
„ de credit austr.		—
Scrieri fondare ale institutiunilor de credit și economii „Albina”		101.75
Argintul		5.69
Galbeni împărătești		5.67
Napoleon-d'ori		9.54
Mărci 100 imp. germane		58.82
London 10 Livres sterlingi		120.—

Bursa de Viena.

Din 21 Maiu n. 1897

Renta de aur ung. 6 1/2%		122.65
„ „ 4 1/2%		107.—
„ ung. val. cor. 4 1/2%		107.—
Imprumutul căilor ferate ung.		123.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		102.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		121.50
Bonuri rurale ung.		97.30
„ croate-slavone		101.50
Imprumut cu premiu ung.		152.0
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		142.—
Renta de hârtie austriacă		102.—
„ de argint austriacă		101.50
„ de aur austriacă		128.—
Losurile austriace din 1860		159.—
Acțiunile băncii austro-ungare		958.—
„ de credit ung.		—
„ de credit austr.		—
Argintul		5.69
Galbeni împărătești		5.67
Napoleon-d'ori		9.56
Mărci 100 imp. germane		58.87
London 10 Livres sterlingi		120.05

Hofherr & Schrantz

fabrica de mașini agricole și turnătorie de fer
în Budapesta.

Prin prezența avem onoare, a aduce la cunoștință, că am predat reprezentarea casei noastre dlui **Heinrich Kröger**, neguțetor cu ferării, Sibiu, strada Ureului nr. 1, unde vom și avea depozitul de mostre de pe mașinile și uneltele agricole.

Cataloguri ilustrate trimitem la cerere franco.

Mașine de sămănat, pluguri, mașine de cosit, grape pentru fân, mașine de treierat cu mână, moriște de curățit grâne etc., cu prețuri reduse.

Var ars de prima calitate

se află de vânzare, în mare și mic, în
tot decursul verii la domnul [1364] 2-3

George Vasili

în Sebeșul-de-jos (Alsó-Sebes)
gara și posta ultimă (Felső-Sebes).

Prețul este 5 fl. de bute loco Sebeșul-
de-jos și 6 fl. de bute loco Sibiu.

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barceanu.

Edițiunea a cinoia

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barceanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având
la fine și un mic vocabular german-român
costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere

de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale
asupra limbii naționale și a naționalității, in-
ferează în cel mai necruțător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francoată e numai 25 cr.

La „Tipografia”, soc. pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE
EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLSCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăil de Apșa printr-un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

O casă și un restaurant

de vânzare

prin licitațiune de bunăvoie.

Subscrierul face prin aceasta cunoscut, că

la 26 Maiu 1897

Înainte de smează, la 10 ore, își vinde de bunăvoie, în licitațiune publică, la fața
locului casa sa, introdusă în cartea funduară din Sibiu sub nr. 811, nr. c. 1, nr.
top. 410, care deschide două fronturi, anume un front spre strada Poplăcii, (Quer-
gasse) și celalalt înspre Hechtgasse. are cea mai frumoasă și mai sănătoasă situație,
ce se poate închipui cu un admirabil prospect spre parcul Zelduș și restaurațiunea
recunoscută de decenii ca una dintre cele mai distinse și mai cercetate, prevăzută
bogat cu toate cele de lipsă, dimpreună cu inventarul aranjamentului.

Condițiunile sunt următoarele:

1. Prețul de excludere e 28.000 fl.
2. Ori-cine vrea se liciteze trebuie se depună ca vadiu 1000 fl. în bani gata.
3. Prețul ajuns prin licitare se poate plăti astfel, ca datoritiile intabulate să
rămână neatînse și numai ceea ce întrece să se solvească în bani gata în decurs de
8 zile dela licitațiune.
4. După licitațiune vadiul aceluia, căruia îi rămâne casa, se reține ca arvună;
celorlalți li-se restituie vadiul imediat.
5. Contractul de vindere și cumpărare, apt pentru intabulare îl face vânzătorul
îndată-ce prețul cumpărării s'a plătit.

Până la termen în stă în voie ori-și-cui a privi casa precum și aranjamentul
ei, în întregime și în detalii.

[1329] 4-4

George Ardean,

proprietar în Sibiu.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Dictionar

român-german și german-român.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.